

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 17 maja 2024 r.

Pozycja 111

POSTANOWIENIE z dnia 23 kwietnia 2020 r. Sygn. akt Ts 138/19

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Andrzej Zielonacki,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej R.S. o zbadanie zgodności:

oddziału 9 rozdziału X ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2018 r. poz. 652, ze zm.) w zakresie, w jakim „nie reguluje szczegółowo zachowań stanowiących czyny zabronione pod groźbą kary dyscyplinarnej i postępowania dotyczącego wymierzenia kary dyscyplinarnej osobie pozbawionej wolności, a także nie zawiera uregulowań przewidujących możliwość rozpatrzenia sprawy o przewinienie dyscyplinarne przez bezstronny niezawisły sąd na etapie poprzedzającym wymierzenie kary dyscyplinarnej”, z art. 42 ust. 1 i 2 oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej, wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 11 września 2019 r. (data nadania), R.S. (dalej: skarżący), reprezentowany przez adwokata ustanowionego pełnomocnikiem z urzędu, wystąpił z żądaniem przytoczonym na tle następującego stanu faktycznego:

Decyzją z 14 stycznia 2019 r. Dyrektor Zakładu Karnego Nr 2 w S. wymierzył skarżącemu karę dyscyplinarną w postaci nagany.

Od powyższej decyzji skarżący wniósł skargę wraz z wnioskiem o wyznaczenie dla niego obrońcy z urzędu.

Zarządzeniem sędziego Sądu Okręgowego w O. 8 lutego 2019 r. (sygn. akt [...]) wniosek skarżącego został załatwiony odmownie. Z kolei postanowieniem z 8 lutego 2019 r. (sygn. akt [...]) Sąd Okręgowy w O. utrzymał w mocy decyzję z 14 stycznia 2019 r.

2. Zdaniem skarżącego przepisy zawarte w oddziale 9 rozdziału X (nieprawidłowo określonym w skardze jako „oddział 9”) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2018 r. poz. 652, ze zm.) w zakresie, w jakim nie regulują szczegółowo zachowań stanowiących czyny zabronione pod groźbą kary dyscyplinarnej osobie

pozbawionej wolności i postępowania dotyczącego wymierzenia tej kary, a także nie zawierają uregulowań przewidujących możliwość rozpatrzenia sprawy o przewinienie dyscyplinarne przez bezstronny i niezawisły sąd na etapie poprzedzającym wymierzenie kary dyscyplinarnej, naruszają art. 42 ust. 1 i 2 oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji.

3. Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 18 grudnia 2019 r. (doręczonym 30 grudnia 2019 r.) pełnomocnik skarżącego został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi przez:

- 1) doręczenie pięciu poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii:
 - a) decyzji Dyrektora Zakładu Karnego Nr 2 w S. z 14 stycznia 2019 r.,
 - b) postanowienia Sądu Okręgowego w O. z 8 lutego 2019 r. (sygn. akt [...]),
 - c) zarządzenia sędziego Sądu Okręgowego w O. z 8 lutego 2019 r. (sygn. akt [...]),
 - d) postanowienia referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w S. z 29 maja 2019 r. (sygn. akt [...]),
 - e) pisma Okręgowej Rady Adwokackiej w O. z 4 czerwca 2019 r. ([...]),
- 2) udokumentowanie:
 - a) daty złożenia przez skarżącego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w celu sporządzenia skargi konstytucyjnej wraz z pięcioma kompletnymi kopiami tego wniosku,
 - b) daty doręczenia skarżącemu postanowienia, o którym mowa w punkcie 1 lit. b,
 - c) daty doręczenia skarżącemu zarządzenia, o którym mowa w punkcie 1 lit. c,
 - d) daty doręczenia adwokatowi M.O. pisma, o którym mowa w punkcie 1 lit. e.

4. We wniesionym do Trybunału 7 stycznia 2020 r. (data nadania) piśmie procesowym pełnomocnik skarżącego złożył do akt postępowania kopie dokumentów, o których mowa w punkcie 1 zarządzenia, a także udokumentował daty, o których mowa w punkcie 2 lit. b-d zarządzenia.

5. Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 25 lutego 2020 r. (doręczonym 5 marca 2020 r.) pełnomocnik skarżącego został ponownie wezwany do usunięcia braku formalnego skargi przez udokumentowanie daty złożenia przez skarżącego – po otrzymaniu 13 lutego 2019 r. odpisów postanowienia Sądu Okręgowego w O. z 8 lutego 2019 r. (sygn. akt [...]) oraz zarządzenia sędziego Sądu Okręgowego w O. z 8 lutego 2019 r. (sygn. akt [...]) – wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w celu sporządzenia skargi konstytucyjnej wraz z pięcioma kompletnymi kopiami tego wniosku.

6. We wniesionym do Trybunału 12 marca 2020 r. (data nadania) piśmie procesowym pełnomocnik skarżącego wykonał powyższe zarządzenie.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymogom.

2. Stosownie do art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK skarga konstytucyjna może być wniesiona po wyczerpaniu drogi prawnej, o ile droga ta jest przewidziana, w ciągu trzech miesięcy od dnia doręczenia skarżącemu prawomocnego wyroku, ostatecznej decyzji lub innego ostatecznego rozstrzygnięcia.

W razie zwrócenia się przez skarżącego do właściwego miejscowo sądu rejonowego o ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu (art. 44 ust. 2 u.o.t.p.TK) bieg terminu do wniesienia skargi konstytucyjnej ulega wstrzymaniu, a jego wznowienie następuje pierwszego dnia po dniu: doręczenia adwokatowi lub radcy prawnemu rozstrzygnięcia właściwego organu o wyznaczeniu go pełnomocnikiem skarżącego; uprawomocnienia się postanowienia sądu o oddaleniu wniosku o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego; doręczenia skarżącemu postanowienia oddalającego zażalenie na postanowienie o oddaleniu wniosku o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego (art. 44 ust. 3 u.o.t.p.TK). W takiej sytuacji termin do wniesienia skargi konstytucyjnej obliczany jest na zasadzie art. 77 ust. 1 w związku z art. 44 ust. 3 w związku z art. 36 u.o.t.p.TK w związku z art. 165 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, ze zm.) w związku z art. 114 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145, ze zm.) i wynosi dziewięćdziesiąt dni.

3. W niniejszej sprawie skarżący, jako rozstrzygnięcia uprawniające go do wniesienia skargi konstytucyjnej, wskazał postanowienie Sądu Okręgowego w O. z 8 lutego 2019 r. (sygn. akt [...]) oraz zarządzenie sędziego Sądu Okręgowego w O. z 8 lutego 2019 r. (sygn. akt [...]), które zostały mu doręczone 13 lutego 2019 r. Skarżący złożył zaś wniosek do Sądu Rejonowego w S. o ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu do sporządzenia skargi konstytucyjnej 18 marca 2019 r., czyli po upływie trzydziestu trzech dni. Bieg terminu do wniesienia skargi uległ wówczas wstrzymaniu.

W związku z postanowieniem referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w S. z 29 maja 2019 r. (sygn. akt [...]) Okręgowa Rada Adwokacka w O. wyznaczyła dla skarżącego pełnomocnika pismem z 4 czerwca 2019 r. ([...]). Pismo to zostało doręczone adwokatowi 11 czerwca 2019 r. Następnego dnia wznowił bieg termin do wniesienia skargi konstytucyjnej, zaś pełnomocnik wniósł tę skargę 11 września 2019 r., czyli po upływie dziewięćdziesięciu trzech dni od dnia, w którym otrzymał pismo o wyznaczeniu go do reprezentowania skarżącego.

Podsumowując, w niniejszej sprawie skarga konstytucyjna została wniesiona po upływie łącznie stu dwudziestu sześciu dni, czyli z wyraźnym przekroczeniem przepisanego terminu do dokonania tej czynności. Okoliczność ta uniemożliwia nadanie dalszego biegu analizowanej skardze.

W tym stanie rzeczy – na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 1 u.o.t.p.TK – należało postanowić jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo do wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.